

XXVIII TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine 2Kn 5:14-17)

Lugemine Teisest Kuningate raamatust:

Neil päevil läks Naaman alla Jordani jõe äärde ja kastis end seitse korda vette, nii nagu jumalamees Eliisa teda oli käskinud. Ja tema ihu paranes lapseihu sarnaseks ning ta sai pidalitõvest puhtaks. Siis läks ta tagasi jumalamehe juurde ühes kogu oma kaaskonnaga, astus tema ette ja ütles: “Vaata, nüüd ma tean, et kogu maailmas pole Jumalat kusagil mujal kui ainult Iisraelis. Sina aga võta oma sulaselt tänukink vastu.” Eliisa vastas: “Nii tõesti kui elab Issand, kelle sulane ma olen, ei saa ma midagi vastu võtta”. Ja kuigi Naaman käis peale, et ta vastu võtaks, lükkas Eliisa kingituse tagasi. Lõpuks Naaman ütles: “Kui see tõesti ei saa teisiti olla, siis luba oma sulasel võtta nii palju mulda kui palju paar hobueesleid kanda jõuab, sest sinu sulane ei taha enam tuua põletus- ja tapaohvreid ühelegi teisele jumalale kui ainult Issandale.”

See on Jumala Sõna.

Vastulaul (Ps 98:1 2-3ab 3cd-4 R:2b)

R: Jumal ilmutas oma tõe kõigile rahvastele.

Laulge Issandale uus laul,
sest tema on imesid teinud.

Tema parem käsi ja tema püha käsivars
on toonud temale võidu.

R:

Issand on oma lunastuse teatavaks teinud,
ta on ilmutanud oma õiglust paganate silme ees.

Ta on tuletanud meelde oma heldust
ja oma ustavust Iisraeli soole.

R:

Kõik maailma ääred on näinud
meie Jumala lunastustööd.

Rõkka rõõmust Issanda auks, kogu maailm,
juubeldage, hõisake ja mängige.

R:

(Teine lugemine 2Ti 2:8-13)

Lugemine püha apostel Pauluse teisest kirjast Timoteosele:

Olgu Jeesus Kristus sul meeles. Tema, kes ta põlvneb Taaveti soost ja on surnuist üles äratatud – see ongi evangeelium, mille pärast ma kannatan ja olen ahelais kurjategija kombel. Kuid Jumala Sõna ei ole aheldatud. Ja selle pärast talun ma kõike nende hüvanguks, kes on ära valitud, et nemadki võiksid Jeesuses Kristuses pälvida igavese au. See sõna on uskumistväärt: kui me sureme koos Kristusega, siis me ka elame ühes temaga, ja kui me kannatame koos temaga, siis me ka valitseme ühes temaga. Aga kui me tema ära salgame, siis salgab ka tema meid. Ometi, kui meie ei usu, jääb tema siiski ustavaks, sest tema ei saa ennast ära salata.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi 1 Te 5,18)

Halleluuja. Olge tänulikud kõige eest,
sest see on Jumala tahe Jeesuses Kristuses. Halleluuja.

(Evangeelium Lk 17:11-19)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Kui Jeesus käis teed Jeruusalemma poole, läks ta Samaaria ja Galilea vahel läbi. Ja kui ta ühte külasse jõudis, tulid talle vastu kümme pidalitõbist meest ning jäid eemale seisma. Nad tõstsid oma häält ja hüüdsid: “Jeesus, õpetaja, halasta meie peale!” Kui Jeesus neid nägi, ütles ta neile: “Minge, näidake endid preestritele!” Ning kui nad läksid ja teed käisid, said nad pidalitõvest puhtaks. Aga üks nende seast, nähes end terveks saanud olevat, tuli tagasi ja kiitis valjul häälel Jumalat. Ta heitis Jeesuse jalgade ette silmili maha ja tänas teda. See mees oli samaarlane. Jeesus aga kostis ja ütles: “Kas neid, kes puhtaks said, polnud mitte kümme? Kus on ülejäänud üheksa? Kas rohkem ei leidunud kedagi, kes oleks tulnud tagasi Jumalale au andma, kui üksnes see samaarlane?” Ja ta ütles talle: “Tõuse ja mine, sinu usk on sind aidanud.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, tänapäeval oleme harjunud kasutama oma telefonides otsevalikud. See

tähendab, esimesel korral number salvestatakse ja hiljem – selle asemel et toksida sisse kogu number – käivitatakse lihtsalt juba valmisprogrammeeritud funktsioon.

Sarnaseid otsevalikuid oskavad teha tegelikult juba väikelapsed. Lapsi tahetakse enamasti kasvatada viisakaks ja õpetada saadud asjade eest tänama. Mõned neist aga suhtuvad ülesandesse loominguliselt: nad sirutavad käe soovitud asja järele ja selle asemel, et öelda “palun anna”, ütlevad kohe innukalt “aitäh, aitäh, aitäh”...

Muidugi, milleks sõnu raisata... Võib siiski kahelda, kas seesugused otsevalikud ka Jumalat paludes tulemust annavad?...

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, Jeesuse kohta usutakse, et ta oli samapalju Jumal kui inimene. Sellest vaatenurgast on tema käitumist huvitav jälgida, sest Jumal peaks ju teadma kõike, aga inimene teeb vigu ja õpib neid parandama.

Tänases evangeeliumis näitab Jeesus üles lausa solvumist, kui ta heidab üheksale juudist pidalitõbisele ette, miks ei tulnud need tagasi teda tänama, nii nagu tegi nende samaarlasest saatusekaaslane. Kuid tuletagem meelde, mida on Jeesus teisel ise öelnud: “Kas aga peremees oma orja selle eest tänab, et ta tegi kõik nii nagu oli kästud? Nii peate ka teie käituma: kui te kõik olete täide viinud, mis teile on kästud, siis ütelge: “Me oleme vääritud orjad, sest me oleme teinud ainult seda, mis on meie kohus”.”

Kas pole mitte nii, et kui Jeesus oli Messias, siis kuulus haigete tervistamine ja muude imede tegemine tema ülesande juurde? Imed oli märgiks, mille poolest tõeline prohvet valeprohvetitest erines, ja nii võib haigete tervistamist mõista seaduspärase Jumala saadiku ametikohusena. Nüüd aga oli Jeesus ühtäkki solvunud, kuigi terveks saanud juudid tegid täpselt ja kuulekalt nii nagu ta neile ütles: läksid otsejoones ennast preestritele näitama.

Samaarlase tagasitulek ei tundu aga enam nii suuremeelsena siis, kui pöörata tähelepanu seigale, et samaarlased polnud juudiusku ja seega jäi juudi poolt terveks tehtud samaarlane kahevahele: kas oleks ta pidanud end nüüd näitama juudi preestritele, või leidma kedagi oma Samaaria vaimulikkonna seast? Veelgi enam, pole teada, kas samaaria preestritel oli üldse mingi rituaal pidalitõbiste puhtakskuulutamise jaoks. Kuid midagi pidi tervenenedu haige ikka ju tegema, ning siis otsustaski ta pöörduda tagasi oma tervestegija juurde, et teda vähemalt tänada.

Armsad õed ja vennad, ka meie kohtame oma elus kirjutatud ja kirjutamata seadusi ning keerulisi moraalseid dilemmasid, millest me oskame aru saada, kui mida me ei suuda lahendada. Saatus on meile nagu elumeri, mis vahel on tormine ja millel inimene peab õppima purjetama ka neis tingimustes, ilma et ta saaks tormiilma alati vältida. Sageli peab ta arvestama sellegagi, et elumerekaardi märgid ei ole alati selged ja suur osa karisid on sellel üldse tähistamata. Siis ei jää tõesti muud üle kui purjetada hea õnne peale.

Kuid vahel harva juhtub, et keerulisele probleemile saab tõesti pakkuda lihtsat vastust, nii nagu tänasest evangeeliumist saab välja lugeda: kui meile on tehtud heategu, siis tuleb selle eest lihtsalt alati tänada. Juba ema õpetas sedasama! Ei ole vaja küsida, kas heategu tehti kohuse täitmisena või üle ootuste heast tahtest ja inimesearmastusest. Samas peame julgema õppida ka Jeesuse inimlike vigadena näivatest käitumisjoontest – ilmselt on seegi osa Jumala plaanist. Aamen.